

servative Folkeparti har indtaget den Stilling, det nu har indtaget, kan jeg ikke tro — hvis ikke det konservative Folkeparti kan tænkes at ville opgive denne —, at der da senere skulde kunne opnaas saadan Enighed mellem Partierne, som vilde være ønskelig, og som ogsaa det konservative Folkeparti maa antages at ønske. Men dernæst maa jeg have Lov at sige, at det er dog neppe saaledes, at vi i Øjeblikket kan disputere, om det nu er det belejlige eller belejligste Øjeblik til at optage denne Forhandling. Saaledes som hele Forholdet har udviklet sig, saaledes som Uenighedspunkterne har formet sig og er blevet vanskeligere og mere gennemgribende, er der nu ikke Spørgsmaal, om man finder Tidspunktet belejligt, men det ligger saaledes, at nu er Forhandling nødvendig, hvis man ikke vil risikere, at Uenighedspunkterne tilspidises og Tilstanden forværres. Det er i alt Fald Regeringens Mening, og det er den Mening, som vi mener at have faaet Tilslutning til fra de 3 Partier. Der er da noget at tabe — for at bruge den ærede Ordførers Ord — ved ikke nu at gaa til Forhandlinger. Hvor meget der er at tabe, skal jeg ikke sige noget om. Jeg finder ikke, at det er overmaade heldigt, at den ærede Ordfører for Mindretallet her giver sig til at udvikle Muligheden for Adskillelse mellem de to Lande, og hvad det betyder og ikke betyder, og hvilken Gavn og Skade der kan ventes deraf. Jeg finder ikke, at det er heldigt, og jeg skal derfor ikke paa nogen Maade gaa ind derpaa, men jeg vil indskrænke mig til at sige, at noget er der at tabe ved at udsætte Forhandlingerne, og jeg ser ikke, at der kan være noget som helst at vinde ved at gøre det. Det forekommer mig, at det konservative Parti søger at indtage en som det vel antager for dette gunstig Stilling ved denne Lejlighed, saaledes at man oparbejder sig en særlig national og patriotisk Stilling her ved denne Lejlighed, hvad vi vel ogsaa har set tidligere at dette Parti har tilstræbt. Det er beklageligt, thi naar det konservative Parti erklærer, at der fra ingen Side her i Landet ønskes eller tilstræbes en Opløsning af det danske Rige, saaledes som det nu er, og man tværtimod nu gaar til denne Forhandling for at styrke, fæstne Forbindelsen indenfor Rigets Dele, saa synes det mig uheldigt, at man slaar saa stærkt paa, at Opløsning er man fra dette Partis Side imod. Opløsningen af Riget er alle imod, og derfor bør ikke det konservative Folkeparti ved at udhæve sin Stilling til enkelte Spørgsmaal kaste dem i For-

grunden og søge at gøre dem til afgørende. Det forekommer mig — og dertil er der ogsaa Tegn i Pressen —, at det er det ærede konservative Folkepartis Mening at tilstræbe at sikre sig en Særstilling overfor de andre Partier. Alle Partier maa være enige om, at hvad der bør tilstræbes ved en Forhandling, er at fæstne Forholdet, alle maa mene, at det vilde være en Ulykke, ikke mindst under den nuværende Verdenskrig, hvis der skulde ske Brud indenfor Riget, men intet Parti kan tilegne sig den Stilling, at det skulde være mere Interesse for dette Spørgsmaal end andre. Vi fra vor Side, Regeringen og de 3 Partier, mener, at til at styrke Forbindelsen er Forhandling nu ikke alene belejlig og gunstig, men nødvendig. Jeg maa derfor paa Regeringens Vegne meget fraraade det høje Ting at vedtage den af Mindretallet til Landstinget gjorte Indstilling og meget varmt anbefale, at Flertallets Indstilling vedtages.

Ordføreren (Kragh): Jeg skal aldeles ikke indlade mig paa nogen Debat med den ærede Ordfører for Mindretallet i Anledning af den Række af Oplysninger, som han har fundet sig foranlediget til at fremsætte med Hensyn til hele denne Sags historiske Udvikling og nuværende Stilling. Jeg tror, at ærede Medlemmer af dette høje Ting og derigennem ogsaa den danske Offentlighed vil have god Adgang til at sætte sig ind i netop denne Side af Sagen gennem den Beretning, som foreligger fra Udvalget. Men det har jo Interesse at faa at vide ved denne Lejlighed, at det i Virkeligheden ikke er den Mangel paa Forhaandsenighed, som desværre er til Stede, der gør, at man fra konservativ Side ikke vil deltage i de kommende Forhandlinger, men at det er dette, at disse Forhandlinger skal indledes i Reykjavik og ikke i København. Det maa andre, da dog den ærede Ordfører for Mindretallet har erklæret, at han ikke var blind for, at der kunde være visse Fordele forbundet med Forhandlingernes Indledning der, hvor det vil blive Tilfældet. Det Parti, jeg tilhører, og det gælder sikkert vide Kredse her i Danmark, havde hellere set, at Forhandlingerne i sin Helhed var foregaaet her i København, men vi finder ikke, at dette er af en saadan Betydning, at vi paa nogen Maade vil paatage os det Ansvar, der følger med at unddrage sig Deltagelsen i det Arbejde, vi her gaar ind til. Det er jo ikke Tilfældet, som den ærede Ordfører for Mindretallet vil hævde, at de fra Danmark udsendte i Virkeligheden møder med Man-